

РЕШЕНИЕ

№ 633

гр. София, 05.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 21.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10540** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. И. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед No ЗСП/Д-С-Сл/1179/21.09.20г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С., с която ѝ е отказана целева помощ за отопление с твърдо гориво, потвърдена с Решение No 22-РД-06-0220/14.10.2020 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град. В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се липса на мотиви и неизясняване от страна на административния орган на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Иска се отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – С., редовно призован не се явява и не изпраща представител.

От фактическа страна:

Със Заявление – декларация вх. NoNo ЗСП/Д-ССл/1179/26.08.20г. - л. 10 от делото Жалбоподателката С. е поискала да ѝ бъде отпусната целева помощ за отопление с твърдо гориво за сезон 2020/2021г. Изготвен е социален доклад - л.16 от делото, по който преценката на длъжностното лице е за постановяване на отказ по заявлението, тъй като средномесечния ѝ доход е в размер на 432.90 лв. И надвишава

диференцирания такъв от 186 лв. Издадена е Заповед No ЗСП/Д-С-Сл/1179/21.09.20г., от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С., с която е отказана на жалбоподателя целева помощ за отопление с електроенергия.

Жалбоподателката е оспорила законосъобразността на процесната заповед, като с решение No 22-РД-06-0220/14.10.2020 г. на Директора на РДСП С. град жалбата е отхвърлена.

От правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона. Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета. Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба No РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. Настоящата заповед е издадена от лице, назначено при на длъжност „Директор“ на дирекция „Социално подпомагане“, с оглед на което съдът приема, че е налице компетентност на издателя. Спазена е изискуемата форма. Допуснати са обаче съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което оспорения акт следва да се отмени и да се върне на органа за ново произнасяне.

Видно от приетите по делото доказателства, административното поризводство е започнало въз основа на сезиращо искане от страна на С., за което е подала надлежно заявление пред административния орган. Към него същата е приложила доказателства, които касаят от една страна нея, а от друга такива отнасящи се до С. С. Т., за който се установява, че е неин син, който въз основа на ЕТР №1392 от 29.06.2005г. Е с пожизнено определен срок на нетрудоспособност в размер на 80 процента. Това телково решение е изрично описано и приложено към заявлението, било е обект на разглеждане и в социалния доклад, и в последващото потвърдително решение на РДСП С. град. Според настоящия съдебен състав към датата на постановяване на Заповед No ЗСП/Д-С-Сл/1179/21.09.20г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С., този орган се е произнесъл по едно нередовно заявление, без да даде нужните указания на заявителката за изправяне на констатираното противоречие между заявено искане и представени към него документи. Не е била дадена възможност на жалбоподателката да уточни исканата социална помощ за кого се отнася предвид наведените в заявлението твърдения -

поискано е предоставяне на помощ в лично качество или в качеството ѝ на лице, което се грижи за друго лице с доказано 80 процента нетрудоспособност и като такова попадащо под режима на социални услуги по ЗСП, което и предвид поставената диагноза за интелектуално паметов дефицит, не би могло само да извършва правновалидните си действия. Следва да се има предвид, съгласно действащото законодателство на страната, че социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество. Право на социално подпомагане имат българските граждани, когато поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. Същевременно административните органи следва да указват нужното съдействие, при упражняване на права от гражданите ползващи се от социалната услуга. Ето защо и произнасяйки се по едно нередовно заявление административния орган е допуснал издаването на незаконосъобразен акт, потвърден в последствие и по административен ред, без да бъде санирана констатираната от съда нередовност на сезиращото искане. Изложеното налага отмяната на оспорените актове и връщане на преписката за ново произнасяне от органа, който следва да съобрази даденото каузално тълкуване от съда. След евентуално уточнение от страна на С., на посочените по-горе обстоятелства имащи значение за правилното произнасяне от органа, да съобрази релевантните обстоятелства по чл. 2, ал. 1 от Наредбата по отношение на С. С. Т., син на жалбоподателката, като събере доказателства доколко същия отговаря на условията за получаване на целева помощ за отопление - средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация на същия да е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

На основание чл. 13, ал. 6 ЗСП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. И. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед No ЗСП/Д-С-Сл/1179/21.09.20г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С., с която ѝ е отказана целева помощ за отопление с твърдо гориво, потвърдена с Решение No 22-РД-06-0220/14.10.2020 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град. и ВРЪЩА за ново произнасяне от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – С. при съобразяване на дадените от съда указания в настоящото решение.

Решението е окончателно.

Съдия:

